

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: T., s.r.o., K.X., M., IČO: X., zast. JUDr. J.Z., advokátom, Š.X., M., proti žalovanému: D.Š., K.X., V., IČO: X., zast. JUDr. J.P., advokátom, A.X., M., o zaplatenie 55 000,- Sk, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. mája 2007 č.k. 13 Cob 267/2007-202, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. mája 2007 č.k. 13 Cob 267/2007-202 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Martine rozsudkom zo dňa 23. februára 2007 č.k. 15 Cb 364/2002-176 žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania 18 966,- Sk.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia 55 000,- Sk s 0,05% úrokom od 1. júna 2002 do zaplatenia, ako nároku z ústne

uzavretej zmluvy o dielo, predmetom ktorej bola stavebná úprava objektu v Martine a v rámci ktorej žalobca zaplatil zálohy na práce. Súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor a súd následne vo veci pojednával a rozhodol rozsudkom zo dňa 9. júna 2004, ktorým žalobe vyhovel. Proti rozsudku sa žalovaný odvolal a odvolací súd uznesením 20 Cob 389/04 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedka Š.B., listinnými dôkazmi a mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo v roku 2001 k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo, na základe ktorej žalovaný ako zhotoviteľ vykonával pre žalobcu ako objednávateľa stavebnú úpravu objektu v M. na K.X. Medzi účastníkmi bolo nesporné, že zo strany žalobcu boli v prospech žalovaného vyplatené zálohové platby, o čom žalobca predložil dôkaz (originály výdavkových a príjmových dokladov).

Súd na základe predložených listín mal zo strany žalobcu za preukázanú úhradu faktúry č. 31/2001 na sumu 101 162,20 Sk v hotovosti, podľa príjmového pokladničného dokladu zo dňa 29.12.2001. Ďalšou spornou skutočnosťou bola faktúra č. 3/2002 na sumu 70 219,70 Sk, o ktorej žalobca tvrdil, že ju zaplatil dvomi platbami a to, zálohovo dňa 7. februára 2002 vo výške 25 000,- Sk a dňa 20. februára 2002 v sume 45 129,70 Sk, čo potvrdil žalovaný svojim podpisom. Žalobca originál faktúry č. 3/2002 nepredložil, ale predložil originál príjmového pokladničného dokladu z 20. februára 2002 na sumu 45 219,70 Sk. Originál výdavkového dokladu na uvedenú sumu žalobca nepredložil. Žalovaný uviedol, že faktúra č. 3/2002 na sumu 70 219,70 Sk zo dňa 18. februára 2002 bola prepracovaná na sumu 72 000,- Sk faktúrou č. 3/2002 dňa 6. marca 2002, neskôr na námietku žalobcu bola prepracovaná na faktúru č. 5/02 dňa 3. apríla 2002 na sumu 72 710,- Sk, ktorú zaslal žalobcovi poštou, ale ten ju neprevzal. Súd vo veci na návrh žalobcu vypočul i svedka p. B., ktorý bol účtovníkom žalobcu, preto jeho výpoveď nepovažoval za dôveryhodnú.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca nepredložil originály všetkých listinných dôkazov tak, ako bol vyzvaný, preto súd nemohol urobiť záver o pravdivosti, ale ani o nepravdivosti tvrdenia žalobcu o zaplatení faktúry č. 3/02 zo dňa 18. februára 2002 dvomi platbami, a z tohto dôvodu vyplývajúcej povinnosti žalovaného vrátiť preddavky vo výške 55 000,- Sk, ako neoprávnený majetkový prospech, teda žalobca

neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie opodstatnenosti nároku, preto súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p. a priznal úspešnému žalovanému ich náhradu spolu v sume 18 966,- Sk. Trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie (2 750,- Sk) a trov právneho zastúpenia 16 246,- Sk (8 376,- Sk a 7 870,- Sk).

Žalobca podal proti prvostupňovému rozsudku odvolanie podaním zo dňa 17. apríla 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že bolo nesporne preukázané, že žalovanému zaplatil faktúru č. 31/2001 v celej výške t.j. 101 162,20 Sk a zálohy na práce v sume 25 000,- Sk dňa 11.12.2001, 25 000,- Sk dňa 7.2.2002, 20 000,- Sk dňa 22.2.2002 a 10 000,- Sk dňa 27.2.2002, ktorých prijatie žalovaný potvrdil svojim podpisom na príjmových resp. výdavkových dokladoch. Taktiež predložil dôkaz o tom, že žalovanému zaplatil sumu 45 219,70 Sk, ako doplatok k faktúre č.3/2002 zo dňa 18.2.2002, po odpočítaní zálohy zo dňa 7.2.2002. Žalovaný v priebehu konania predložil súdu niekoľko faktúr s označením 3/2002, okrem toho i žalobcovi predložil faktúru č. 3/2002, ktorú mu žalobca vrátil, nakoľko bola vystavená s inou sumou. Na pojednávaní dňa 5.2.2007 bola do spisu prvýkrát predložená faktúra č. 5/2002, na ktorej bol rukou prepísaný dátum z roka 2003 na rok 2002, pričom táto faktúra žalobcovi nebola doručená a žalovaný sa dovedy bránil tým, že faktúra č. 3/2002 je platná a záväzná. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline súd odvolací uznesením zo dňa 24. mája 2007 č.k. 13 Cob 267/2007-202 odvolanie odmietol a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd mal za to, že odvolanie podal žalobca oneskorene. Rozsudok súdu prvého stupňa bol podľa § 47 ods. 2 O.s.p. žalobcovi doručený náhradne dňa 2. apríla 2007, ako to vyplýva z doručenky na l.č. 181. Poštová zásielka bola uložená na pošte dňa 28. marca 2007 a nakoľko posledný deň trojdňovej úložnej

lehoty pripadol na sobotu, za deň doručenia možno považovať až nasledujúci pracovný deň t.j. 2. apríl 2007 (pondelok). Dňom 3. apríla 2007 začala žalobcovi plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania a posledný deň lehoty pripadol na 17. apríla 2007 (utorok). Žalobca podal odvolanie dňa 18. apríla 2007 na pošte.

Súd vyslovil názor, že aj pri doručovaní písomností právnickej osobe sa aplikuje ust. § 47 ods. 2 O.s.p., čo vyplýva i z § 48 ods. 2,3 O.s.p., ktorý je svojim obsahom fikciou doručenia, ktorá nastupuje za predpokladu, že nastane skutočnosť obsiahnutá v § 48 ods. 2,3 O.s.p., a to keď nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri, alebo inom registri alebo fyzickej osobe oprávnenej podnikat' na adresu miesta jej podnikania uvedenú v obchodnom alebo inom registri.

Na základe uvedeného odvolací súd odvolanie odmietol a o trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.

Žalobca podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 12. júla 2007.

V odôvodnení uviedol, že s vysloveným názorom odvolacieho súdu nesúhlasí a dovolanie podáva podľa § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že odvolanie bolo podané včas, nakoľko zásielka bola doručovaná len raz dňa 28.3.2007, bez pokusu o opätovné doručenie, čím nevznikol predpoklad náhradného doručenia. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že z doručenky na l.č. 181 vyplýva, že pracovník pošty sa pokúsil doručiť zásielku žalobcovi dňa 27. marca 2007 a keďže nebol zastihnutý, upovedomil ho, že zásielku mu príde doručiť nasledujúci deň 28. marca 2007. Nakoľko ani v tento deň nebol žalobca zastihnutý, zásielka mu bola uložená na pošte dňa 28. marca 2007, čím nedošlo k porušeniu ustanovenia § 47 ods. 2 O.s.p. Navrhol dovolanie zamietnuť a priznať žalovanému trovy dovolacieho konania 2 928,- Sk titulom právneho zastúpenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1) prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania (§ 243 ods.1) a zistil, že dovolanie je dôvodné a podané v zákonnej lehote (§ 243g).

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu, bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti (§ 242 ods.1). V prípade, že dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Citované ustanovenie výslovne dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti s postupom súdu, teda s procesnou činnosťou súdu, ktorá sama o sebe nemá výraz v súdnom rozhodnutí. Odňatím možnosti konať pred súdom zákon rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov, a ktoré mu boli postupom súdu znemožnené. Nesporne sem patrí i právo na prejednanie podaného odvolania.

Doručovanie upravujú ust. § 45 a nasl. O.s.p. Ustanovenie § 47 ods. 2 O.s.p. upravuje zákonnú fikciu doručenia, podľa ktorej sa za stanovených podmienok písomnosť považuje za doručenú uplynutím posledného dňa trojdňovej lehoty počítanej odo dňa, kedy

bola písomnosť uložená na pošte a od tohto dňa plynie lehota bez zreteľa na to, kedy dôjde k faktickému prevzatiu zásielky adresátom t.j. faktické prevzatie zásielky už nemá vplyv na plynutie lehoty.

V súvislosti s doručovaním písomností právnickým osobám a fyzickým osobám podnikateľom platí, že fikcia doručenia podľa § 46 a § 47 neprichádza do úvahy, pre doručovanie týmto osobám platí fikcia upravená v ustanoveniach § 48 ods. 2,3 O.s.p. Teda osobitným spôsobom doručenia písomnosti do vlastných rúk vykonaným náhradným doručením je od účinnosti novely O.s.p. (č. 501/2001 Z.z.) doručovanie písomnosti právnickej osobe a fyzickým osobám, ktoré sú podnikateľmi.

V danej veci bola písomnosť (rozsudok) doručovaná právnickej osobe. Z uvedeného vyplýva, že písomnosť určená právnickej osobe sa doručuje na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom (alebo inom) registri, v ktorom je zapísaná. Ak písomnosť právnickej osobe nemožno doručiť na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom (alebo inom) registri a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa po troch dňoch od vrátenia považuje za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený za právnickú osobu konať, sa o tom nedozvie. Na fikciu doručenia v takomto prípade stačí, že súd nepozná inú adresu podnikateľského subjektu, že zásielka bola doručovaná na adresu, ktorá je sídlom (miestom) podnikania, ktoré má oporu v platnom zápise v príslušnom registri a zásielka sa vrátila ako nedoručená. Z uvedeného teda vyplýva, že fikcia doručenia podľa § 47 ods. 2 O.s.p., je v prípade právnických osôb nahradená fikciou doručenia podľa § 48 ods. 2 O.s.p.

Dovolací súd prijal názor, že žalobcovi postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď odvolanie bolo odmietnuté pre zmeškanie lehoty na podanie odvolania, nakoľko súd doručovanie písomnosti právnickej osobe nesprávne právne posúdil, pretože prvostupňový rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 3. apríla 2002. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že odvolacie rozhodnutie má vadu, ktorej existencia založila prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolaniu vyhovel a napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne i o trovách konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9.septembra 2008

JUDr. Jana Zemaniková, v.r.
predsedníčka senát

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková